

[Undervisningsministeren]

kommuner. Det er nemlig blevet sådan, at ungdomsarbejdsløsheden ligesom den øvrige arbejdsløshed fordeler sig mere og mere ujævnt over landet, og det gør, at man nok i stigende grad får byrdefordelingsproblemer. Men i så fald skal de nok blive draget frem, og i så fald skal vi nok gøre alt, hvad vi kan, for at få dem løst.

Med hensyn til, om kommunerne har sagt ja eller nej til det ene eller det andet, kan jeg alene oplyse følgende: de har fået forslagene, de har været indbudt til møde, vi har søgt at imødekomme dem på enkelte punkter i det forslag, der følger efter dette, nemlig forslaget om produktionsskoler. Jeg skal gerne udbyde, hvad det var, der var problemet: vi har ikke fra kommunerne fået melding om, at de gerne ville bevare forpligtelsen. Vi har derimod fået et positivt tilsagn om, at man tilslutter sig vores målsætning om uændret indsats over for de unge. Det er, hvad man kan sige om kommunernes rolle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om produktionsskoler.
(Fremsat 31/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Nørgaard-Sørensen (S):

Man kan sige, at dette lovforslag er det næste skud på stammen til afløsning af lov nr. 488, men i modsætning til det foregående lovforslag vil jeg gerne tilsige undervisnings-

ministeren, at vi vil se positivt på dette lovforslag – rimelig positivt, alting med måde!

Det drejer sig om at lave en egentlig lov om produktionsskoler til erstatning for de cirkulærer, hvorefter man hidtil har kørt de kombinerede undervisnings- og produktionsprogrammer. Vi har hele tiden været meget positivt indstillet over for produktionsskolerne, og derfor har vi ikke noget imod, at man – hvad kan man sige? – permanentgør disse skoler, giver dem det blå stempel via en egentlig lovgivning. Men der er to ting i lovforslaget, vi gerne vil rejse som et stort problem.

For det første er lovforslaget udtryk for en helt ny finansiering af produktionsskoler og aktiviteter, der er forbundet hermed. Staten har hidtil ydet 50 pct. tilskud til etablering og drift. Det skal ikke længere være tilfældet. For fremtiden skal der afsættes et fast beløb på finansloven, og hvis aktivitetsniveauet på produktionsskolerne sættes i vejret, nedsættes statstilskuddet pr. plads til alle skoler automatisk. Det er for os at se det samme som at fjerne kommunernes budgetteringsgrundlag. Hvordan skal den enkelte kommune kunne forudse aktivitetsniveauet i hele landet, hvis den f.eks. ønsker at oprette en produktionsskole? Det er jo ikke muligt.

Ligeledes synes sigtet med lovforslaget at være, at man vil fjerne statstilskuddet helt i løbet af nogle år, idet undervisningsministeren i sine bemærkninger til lovforslaget oplyser, at han til den tid vil give disse skoler kommunal status. Det er lidt svært at se nøjagtigt, hvad undervisningsministeren mener hermed, men jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om meningen hermed er at fjerne statstilskuddet til etablering og drift af produktionsskoler fuldstændigt. Det kunne i hvert fald godt ligge i den bemærkning.

Det andet, vi gerne vil fremhæve som et problem, er den godtgørelse på 450 kr. og 650 kr. pr. uge, som gives til produktionsskolernes elever. Den har ligget fast siden 1977, tror jeg, ikke været reguleret med en eneste øre. Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren i dag, om han vil være villig til under udvalgsarbejdet at diskutere en eller anden form for regulering af den sats, som altså ikke har været reguleret i 8 år. Det kunne være rimeligt, også fordi sigtet med skolerne jo er at hjælpe svagt stillede unge ind og derefter i gang med en egentlig kompetencegi-